

skyldelse paa Udgifterne, som da aabenbart maatte gaae ud paa at kunne medvirke med Hensyn til disse Udgifters Bestemmelse, saa maatte man kunne tilføje den Beslutning, der toges, „for- saavidt vedkommer Rigsdagen“, saaledes som man f. Ex. har gjort med Hensyn til det vest- indiske Budget, hvor man har givet sit Sam- tykke, forsaavidt vedkommer Rigsdagen, anerkjendende, at der i denne Sag var Meget, der ikke vedkom Rigsdagen, men en anden Repræ- sentation. Jeg troer derfor ganske vist, at man vel skal vogte sig for at gjøre et Skridt, jeg maa betragte som et bestemt Overgreb. Jeg kan ikke mene Andet, end at det vilde være særdeles hensigtsmæssigt, at Sagen paant blev taget under Overveielse i Udvalget, og jeg for- mener ogsaa, at der er tilstrækkelig Anledning til at forvente dette; jeg troer, at man uden nogen Fare kan udstemme de forskjellige For- slag, thi om der under 13de og 14de Anteg- ning — med Hensyn til de øvrige Poster kunde der efter den ærede Ordførers Ytring ikke være nogen Tvivl — maaskee kunde skjule sig et eller Andet, saa vilde det være let for Udvalget ved en ny Drøftelse af Sagen at komme tilbage derpaa og kunne gjøre den eventuelle Indstil- ling ved den paafølgende 2den Behandling, at Beslutningen angaaende disse Udgifter tages, forsaavidt Rigsdagen vedkommer.

Den Omstændighed, at Indenrigsministeren har sendt de fornødne Oplysninger til Stats- revisionen, kan efter min Formening aldeles Intet relevare; thi naar det maa indrømmes, at der paa et eller andet Sted kan skjule sig Noget, som vedkommer Kongeriget, og som alt- saa Kongerigets Statsrevision havde at paasee, vilde det være besynderligt, om Ministeren ikke havde sendt det hele, ubeelte Regnskab, for at Statsrevisionen kunde forsøge paa deraf at ud- drage, hvad der særligt vedkom den.

Ordføreren: Det er en Selsølg, at hvad Udsald Afstemningerne her idag end maatte faae, vil Sagen blive taget under nær- mere Overveielse inden den paafølgende Be- handling. Jeg skal iøvrigt i al Korthed be- mærke, at naar den ærede Landstings- mand (Andræ) sagde, at jeg havde ytret, at der under den 13de og 14de Antegnning vilde

findes Summer, der vedrørte den indre Be- styrelse, da maa jeg bede disse mine Ord ikke opfattede saaledes, at jeg skulde mene, at der i de andre Antegninger ikke ogsaa skulde kunne findes saadanne Summer; jeg er ikke vis paa, om de findes der, men jeg skulde troe, at man ved en nærmere Undersøgelse ogsaa vil kunne finde saadanne Poster under de andre Anteg- ninger; og i ethvert Tilfælde maa jeg bede fastholbt, at den meget ærede Landstingsmands Betragtning af det hele Forhold ikke anerkjen- des for rigtig og begrundet ved hiin Ytring af mig. Som allerede ytret, skal Sagen imid- lertid blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse i Udvalget.

Beskyld: Jeg kan paa ingen Maade indrømme Rigtigheden af de Betragtninger, som den ærede første Landstingsmand for første Aar (Andræ) har gjort gjældende, idet han vedblivende holdt paa, at Rigsdagen gjorde sig skyldig i Overgreb ved at votere de fore- slaede Billigelser. Den ærede Landstings- mand vilde ikke anerkjende, at der skulde ligge noget Argument i den Omstændighed, at en Minister har fremsat en Mening igjennem et Lovforslag; jeg antager, at den ærede Lands- tingsmand derved sigtede til den af mig om- talte Finantslov, og det er meget naturligt fra hans Standpunkt, thi, som bekjendt, var den ærede Landstingsmand Minister paa den Tid, da den Finantslov blev vedtagen, til hvilken nærværende Regnskab slutter sig, og maaskee vilde han skyde sig ind herunder, at det alene var Ministeren for Kongeriget, som havde gjort den Indrømmelse; men i den Henseende maa jeg udtrykkelig bemærke, at af det Ministerium, hvoraf han var Medlem, er det blevet forud- sat, at det grønlandske Budget skulde forelæg- ges for og bevilges af Rigsdagen. Det maa jo erindres, at det er paa Grundlaget af Fi- nantsloven, at Regnskabet er fremkommet; det er paa Grundlag af Finantsloven, Regnskabet og de sig dertil sluttende Bemærkninger af Statsrevisionen Rigsdagen har at tage Bestem- melse om de foreliggende Spørgsmaal, og nu vilde det dog være i højeste Grad mærkeligt, om Rigsdagen paa nogen Maade skulde gjøre sig skyldig i Overgreb ved at tage Bestemmelse